

שמדובר בנצרות במלא התגלמותה. ולא סתם נצרות, אלא עצם מהותה ויסוד פרישתה מן היהדות.

בורות תורנית, משום שכל מי שלמד, ולו קורטוב של תורה, יודע שהכינוי 'אחר' מציין בלשון רבותינו את **הגויים**! די לצטט אמרתם החוזרת ונשנית בעשרות מקומות 'את רעהו, פרט **לאחרים**' או דומה לה, כדי להתרשם מהטעות הנוראה. ואם התנא המפורסם שמעד עוטר בתואר מפוקפק זה, זה משום שראו בו חז"ל מי ששיך לעולם זר לעמנו.

בורות תורנית, משום שבשם דאגה לסובלים, בשם גמילות חסד שהפכה לתסביך, לא מסוגלים להבין שביום שגמילות החסד נהפכת לחובה, זהו סופו של החסד, כי נדיבות לב הנהפכת לחוק, מדכא כל רגש עילאי, כל שאיפה להתנדבות, ובנוסף לכך חוזרת החברה לכופף את ה'נורמלי' בפני 'הלא-נורמלי', את הבריאה בפני הנכה, ואף את הצדיק בפני הרשע. אין ספק שלא ניתן להתעלם מן ה'אחר', אך יש לקבלו בהתאם למהותו, לערכיותו, ליכולתו, לרמתו הערכית, ואוי למי שיגמול חסד למי שאינו ראוי לו ('ורחמי רשעים אכזרי').

בורות אינטלקטואלית, משום שכל סטודנט מתחיל בפילוסופיה, מבין שמאחורי בחירת סיסמה מסוג 'האחר זה אני', מסתתר רצון לחכות את הפילוסוף היהודי לוינס שכה הדגיש את היחס ל'אחר'. אבל פעם נוספת, מדובר בבורות נוראה, באי הבנה טוטאלית של משנתו, אי הבנה המראה עד כמה צעירים אלה, החושבים עצמם עידית האדם ומשיחי הדור, מנסים להתעטר באיצטלה הגדולה עליהם מאות מונים. בורות קודם כל משום שלוינס מדבר בצרפתית על 'l'autre', מונח שלא רק שאין לו כלל את הקונוטציה היהודית השלילית של 'אחר', אלא שעוד במבחינה סמנטית, ביסודו הוא מחייב **שוני** ביני ובין ה'אחר' הזה! וכל זה מבלי להתייחס לעובדה שלוינס מדבר אל הגויים בינם ובין עצמם, ולא לישראל! ומעל הכל: מעולם לא טען לוינס שהאחר זה אני, אלא אדרבא, כל משנתו אומרת **שאני שונה מהותית וקיומית מהאחר**, אך אני נושא **אחריות כלפיו**! ועוד: את האחריות עליה מדבר לוינס, יונקת כל כולה מחובתנו כלפי ה' עצמו!

בורות אינטלקטואלית זו אינה נעצרת באי הבנת משנתו של לוינס ובעיוותה באופן מפלצתי, אלא היא מלווה באי הבנה נוראה שהגישה היא כולה ההתגלמות במלואה של הפוסט-מודרניזם שחרט על דגלו בראש ובראשונה את **מרכזיותו משל ה'אחר'**, של השונה: בעלי צבע עור (שחורים וכדו'), נשים, הומוסקסואלים והעולם השלישי! במיטב המסורת של ה'אדמור"ים' פוקו, ליוטרד ועוד, אדוניי ושלוחי הבשורה הפוסט-מודרנית, שכל כולה עומדת על בסיס שלילת קיומו של ה', משרד החינוך של מדינת ישראל דוהר לתוך החשיכה היוונית האנטיוכיסטית המזמינה את 'כולם' להיות לעם אחד! ולעזאזל כל הערכים, כל ההבחנות בין צדיק לרשע, בין מי שעבד את ה' למי שלא עבדו!

משרד החינוך, שליח חדש לאוונגיליון

לפני שאגש לנושא החמור אליו עלינו להתייחס במאמרי הקצר הזה, מתבקשת הבהרה: אני רב ציוני, וכה ציוני שעבור אי אלו אנשים אני סדין אדום, ועבור אחרים סיבה למעקב. אך מה לעשות, אין בכוונתי לדלל את קשרי הנשמתי לארץ קודשנו לא כיום ולא מחר.

לאחר הבהרה זו, החיונית למניעת אי הבנות, אתחיל בהצהרה שנייה: הנני נמנה על הרבנים הראשונים בארץ זו שדחף ללא הפסק צעירים בעלי יראת שמיים ללמוד במוסדות להשכלה גבוהה לצד המשך לימודי תורה מעמיקים. אבל אם מסגרות אקדמאיות בתחומי המדעים המדוייקים (אליהם השתייכתי אישית במשך עשרות בשנים) הנסיון צלח בדרך כלל, לא כן הוא לגבי כל הרבנים שדחפו תלמידיהם ללמוד בפקולטאות למדעי הרוח, ובעיקר למדעי היהדות. פקולטאות אלה הצליחו ליצור כלאים האסורים מן התורה, השזורים שוע טווי ונוז מידענות רחבה במקורות, מכפירה במסורת ישראל, תוך הריסת אמונתם הטהורה של רבים מאד, ורבים בהן הם המחבלים בכרם ישראל יותר מאחרוני האתיאיסטים של המדעים המדוייקים.

בעקבות תהליך נוראי זה, נוצרה שכבה של רבנים ציוניים צעירים, שרכשו השכלה אקדמית (רחבה או לא), אך עמי הארצות שלא שימשו בחייהם רבנים אמיתיים, קרי, רבנים שעמדו בראש קהילות, וכלן הם מבלבלים בין איש סגל לחכם בתורה, ובשם רצון לקרב ישראל לתורה, במקום זה, הם מקרבים את התורה לישראל (כעקיצותו של הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל), ופוגעים בה לעיתים בצורה כה קשה, שבין דרכם ובין רפורמה אין שום הבדל משמעותי. וכאשר לפתיחות זו' המפוקפקת, מצטרף כשרון רטורי, שאליו החברה הישראלית רגישה ומתפתה אליו יותר מלפני כל תוכן אמיתי, הנזק היוצא מכך הוא אדיר, ועשרות בשנים ידרשו כדי לתקן את המעוות, אם בכלל נצליח. חבורה כזו, הקשורה דרך אגב בקשרי ידידות וקירבה אנושית ורעיונית, הצליחה להתפתח בארצנו ולהקסים 'כבשים תמימים' או ניאו-דתיים, שחיכו כבר זמן רב בכליון עיניים לדבר מה שישחרר אותם מחובות תורה קשוחות, כמובן תוך דאגה לשמור על תחושת שייכות לזרם האורתודוקסי.

הנורא הוא, שהבורות והרמה האינטלקטואלית הרדודה שמפגינים רבנים צעירים אלו, החושבים עצמם ה'פילוסופים הצעירים' של מדינת ישראל, ואני חושד, גם החושבים עצמם לעמוס', ל'הושע' ול'ישעיה' של הדור. משרד החינוך מגלם כיום היטב מגמה זו. עובדה: הנושא שנבחר כנושא שנתי הוא לא פחות מ'**האחר זה אני**!! רק בורות תורנית המרופדת בבורות אינטלקטואלית נוראה, מונעת ממי שקבע זאת להבין

ונצרות במלא התגלמותה, משום שכל מי שאינו בור, יודע היטב ש'אותו האיש' לא חלק מעולם על התורה, ושהוא אף טרח להדגיש בכל הזדמנות שהוא אינו בא 'לשנות את החוקים', לפגוע בשבת, בכשרות, או בטהרה, אלא הוא פגע 'רק' ביסוד המקודש ביותר בעינינו, היסוד העומד בבסיס התורה כולה של 'בחירת ישראל'. בנקודה זו פגע יש"ו ושליחיו באופן אנוש תוך ההצהרה הקרחית (כפי שכינה אותה הראי"ה קוק זצ"ל) "הנכם כלכם קדושים, כלכם בנים לד', אין הפרש בין עם לעם, אין עם קדוש ונבחר בעולם, כל האדם הוא קדוש בשוה". כל שנאת העמים כלפינו התבססה תמיד על הקנאה מפאת אותה קביעה אלהית של 'אתה בחרתנו מכל העמים', 'כי עם קדוש אתה לה' א'. דרושה יותר מדי ענווה כדי לקבל שמישהו מתנשא מעלינו, עאכ"ו כדי שעם יסכים לקבל שעם אחר מתנשא עליו.

הגיע הזמן לשים קץ להטעיית ההמונית הזו, והגיע הזמן לומר לראשי משרד החינוך, שאם הם קובעים שהאחר זה הם, על זה לא נוכל ולא נעיז להתווכח, אך מצדנו, האחים שלנו ישארו אחינו, והאחרים ישארו אחרים, אף כשנדאג להוציא אותם ממחלותיהם, מבעייותיהם ומבורותם עד שיגיע היום בו יכירו בשונותנו הקיומית ושורשית, ויאמרו 'לכו ונעלה אל הר ה' אל בית א' יעקב וירינו מדרכיו ונלכה באורחותיו'. זוהי כל המנורה המאירה את העולם כולו.

הרב ד"ר אליהו זייני
ראש ישיבת ההסדר חיפה